

عنوان مقاله:

نشانه های تصویری سنگ نگاره های قبرستان سفیدچاه

محل انتشار:

نخستین همایش ملی هنر تبرستان (گذشته و حال) (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

معینه السادات حجازی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

انسان در طول دوره های تاریخی به شیوه ی نمادپردازی توانسته است مفاهیمی را بیان کند که به شیوه های دیگر قابل توصیف نبوده اند. به ویژه پدیده های ماورایی و آئینی همچون مسأله ی مرگ که ورای فهم انسان می باشد. یکی از ملموس ترین بخش های هنر آئینی، قبرنگاره ها یا همان سنگ قبرهایی هستند که هم چون پوشاک هر انسانی در زمان حیات وی، برخی از ویژگی های اجتماعی و شخصیتی او را می نمایانند. این نمادپردازی در گذشته بیشتر به کار میرفته است. تا چندی پیش در بسیاری از روستاهای مازندران، برخی از هنرهای بومی رواج داشته است که در گذر زمان رو به فراموشی نهاده اند. این هنرها از درهم تنیدگی ذوق شخصی و اصالت های قومی حاصل می شوند. گورنگاره ها بستر مناسبی برای نمود یافتن افکار و نقوش نمادین هستند. نقوشی که امروزه به دلیل فراموش شدن مفاهیمشان از صفحه ی سنگ قبرها محو شده اند. روستای قدیمی سفیدچاه، از توابع هزارجریب بهشهر یکی از قبرستان های دوران اسلامی مازندران می باشد. در این پژوهش، نشانه های تصویری بهکار رفته بر گورهای این قبرستان، مورد بررسی قرار گرفته اند. پژوهش حاضر به شیوه ی میدانی کتابخانه ای و بر روش توصیفی تحلیلی صورت گرفته است. بر پایه ی تحقیقات به عمل آمده، حجاران این سنگ قبرها، نه تنها تقلید صرف از طبیعت نکرده اند، بلکه با پردازش و نمادپردازی به بیانی ویژه دست یافته اند. بدین جهت، شناسایی، حفظ و انتقال این تصویرها و مفاهیم ارزنده، موجب ادامه ی حیات هویت فرهنگی و بومی مازندران می شود.

کلمات کلیدی:

قبرستان سفیدچاه، نقش مایه ها، نمادشناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/387741>

